

ΠΑΡΑ ΤΙΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ

Η δημοκρατική συνεργασία είναι δυνατή καί αναγκαία

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ

Τήν ανάγκη γιά μία συνεργασία των δημοκρατικών δυνάμεων, αλλά καί τίς (όχι μικρές) δυσκολίες πού υπάρχουν σήμερα, συζητήσανε χθές οί δουλευτές κ.κ. Γ. Μυλωνάς (Ε.ΔΗ.Κ.), Δ. Τσάτσος («Πρωτοβουλία»), Λ. Κύρκος (ΚΚΕ ές.), δ κ. Κ. Σημίτης ήγησηκό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ καί οί κ.κ. 'Αν. Πεπονής, Κων. Χατζηαργύρης, σέ συγκέντρωση τής Δημοκρατικής Κίνησης 'Επιστημόνων (ΔΗΚΕΠ), στό «'Ακροπόλ».

Εκφράζοντας τίς προσωπικές τους απόψεις, οί άμνηστές τόνισαν — κατ' άλφαβητική σειρά, τά εξής:

● 'Ο κ. Λ. Κύρκος, ανέπτυξε τήν πολιτική τής αντιδικτατορικής ενότητας, τονίζοντας τίς άρχικές μιάς πολιτικής, πού έπρέπει νά είναι άνοιχτή πρós όλους όσους δέχονται νά μετασχούν, χωρίς άποκλεισμούς, έλαστικότητα — ώστε νά μήν παγιδεύεται στίς επιμέρους αντιθέσεις, μέ αντιπολεωτική κατεύθυνση, καί στηριγμένη στή βάση τής Ισοτιμίας χωρίς ήγεμονισμούς». Προειδοποίησε ότι θάρθουν ακόμα πιό τραχειές ώρες, ώρες κρίσιμων επιλογών, στίς όποιες θά δοράνει άρνητικά κι επικίνδυνα τό σκορποχώρι των συνεπείστερων δημοκρατικών δυνάμεων» καί κατέληξε: «Προτείνουμε νά μήν άγκιστρωνόμαστε σέ στενές Ιδεολογικοποιήσεις καί σέ άπλουστευτικές συνθηματολογίες, αλλά νά εύρύνομε άδιόκοπα τά όρια των πολιτικών συλλήψεων, έτσι ώστε όλοι οί πατριώτες καί δημοκράτες, λαός καί στρατός, νά μπορούν νά μετάσχουν μέ τιμή κι εύθύνη στήν άναζήτηση καινούργιων οριζόντων γιά τήν 'Ελλάδα — γιά τήν άπολλαγή της από τήν ξένη εξάρτηση καί γιά τή Δημοκρατική, άντιμονοπωλιακή 'Αναγέννηση».

● 'Ο κ. Γ. Μυλωνάς θύμισε ότι 40 χρόνια τώρα, τό πρόβλημα των δημοκρατικών δυνάμεων είναι ότι δέν κατάφεραν νά ένωθούν πρós των έκλογών, καί νά τίς κερδίσουν καί ύπογράμμισε πώς τό λαϊκό αίτημα είναι σήμερα ένα: νά μήν κατέδουν χωριστά στίς έκλογές οί δημοκρατικές δυνάμεις. Καί πρότεινε:

— Συμπαράταξη στίς εκλογές των δυνάμεων πού πιστεύουν στήν πολυκομματική δημοκρατία.

— 'Αντιπολεωτικό εκλογικό νόμο — κιά κάποια δίκαιη αναλογική». «Πρέπει από τώρα, κατέληξε δ κ. Μυλωνάς, νά δουλέψουμε πρακτικά μέ στόχο τήν κατάληψη τής εξουσίας».

Οί κίνδυνοι γιά τή Δημοκρατία

● 'Ο κ. 'Αν. Πεπονής, ανέπτυξε τίς διάφορες προτάσεις γιά συνεργασία των δημοκρατικών δυνάμεων καί τόνισε ότι ή ένότητα θά βγει από τίς ζωώσες στήν λαϊκή βάση. Φορέας τής άλλαγής, είπε, θά είναι τό κόμμα ή τό σχήμα, πού θά δώσει χειροπιαστές άπαντήσεις στά αίτήματα του λαού γιά έθνική ανεξαρτησία, λαϊκή κυριαρχία ριζική κοινωνική άλλαγή».

'Ο κ. Πεπονής, απέκλεισε τήν «λύση» τής δημιουργίας του «κόμματος του 53% του 1963 στον χώρο του Κέντρου», αλλά καί τήν ΕΔΗΚ πού δέν μπορεί νά προσφέρει «ριζική άλλαγή» καί έπείσθησε ότι σήμερα ή δημοκρατία ύπονομεύεται συστηματικά καί κινδυνεύει όχι από τούς αριθμητικά όλιγάριθμους έχθρους της, αλλά από τήν ίδια τήν κυβέρνηση, πού δίνει στηρίγματα στό παρακράτος».

Οί κοινωνικές δυνάμεις

● 'Ο κ. Σημίτης, άναφέρθηκε στίς αντιθέσεις γύρω από τήν δημοκρατική συμμαχία, πού «δέν όφείλονται σέ συνεργάσιμους καί μη πολιτι-

κούς, αλλά σέ διαφορές επιδιώξεων του κοινωνικού ύποστρώματος των πολιτικών φορέων».

«'Η ένότητα — είπε — γιά νά είναι ούσια κι όχι σύνθημα, γιά νά επιφέρει τήν ποιοτική άλλαγή, έχει σάν άναγκαία προϋπόθεση πολιτική γραμμή πού συνενώνει τίς επιδιώξεις των διαφόρων κοινωνικών όμάδων... 'Η ένοποίηση δέν μπορεί παρά νά είναι αποτέλεσμα μακρόχρονων διεργασιών. Καί σ' αύτήν πρωτοπόρα θά είναι, όπωσδήποτε, εκείνη ή παράταξη πού, γιατί θά είναι πιό μαζικοποιημένη καί δεμένη οργανωτικά, θά μπορέσει νά ξεπεράσει τίς αντιθέσεις περισσότερων όμάδων καί νά μορφοποιήσει τίς επιδιώξεις τους».

Κοινό πρόγραμμα

● 'Ο κ. Δ. Τσάτσος ανέλυσε γιατί μπορεί νά ύπάρξει μία «δημοκρατική συμμαχία των δυνάμεων πού μπορούν νά προσφέρουν κοινό πολιτικό πρόγραμμα γιά τά επόμενα χρόνια». Αυτό προϋποθέτει, όπως είπε: α) Πίστη στό σοσιαλιστικό μετασχηματισμό χωρίς δογματισμούς καί μέ δημοκρατικές διαδικασίες. β) 'Αποδοχή του πολυκομματικού δημοκρατικού συστήματος. γ) Σεβασμό, όχι δερμπαντιστικό, αλλά ούσιαστικά, στήν κομματική βάση, δ) άμείλικτη καταδίκη των παλαιοκομματικών μεθόδων ε) άποδοχή από μέρος των συμμάχων τής ανάγκης συνεργασίας σέ βασικά θέματα καί μέ τίς ενδεχόμενες εκτός τής Συμμαχίας δυνάμεις τής άντιπολιτεύσεως καθώς καί τής Ιδέας τής αντιδικτατορικής ένότητας ή άλληλεγγύης».

Σημεία συνεργασίας

● 'Ο κ. Χατζηαργύρης εξήγησε γιατί μπορσά στους σημερινούς «τεράστιους κινδύνους», χρειάζεται κμό νιμη συνεργασία — όχι άπλή συνεργασία πού θά οδηγήσει σέ εκλογική (πρόσκαιρη) νίκη», χρειάζεται συνεργασία μακροχρόνια πάνω σέ πλατειά, γενικά θέματα. Καί αφού ανέπτυξε τούς λόγους γιά τούς όποιους ό παγκόσμιος καπιταλισμός διέρχεται κρίση καί γι' αύτό επιτίθεται σέ παγκόσμια κλίμακα, τόνισε τήν ανάγκη μιάς πολιτικής (σάν μίνιμουμ πρόγραμμα συνεργασίας): α) άπαγκίστρωση από τόν Ιμπεριαλισμό (ΝΑΤΟ, ΕΟΚ κ.λπ.), β) τερματισμού τής εξάρτησης από τά μονοπώλια καί γ) Ικανοποίηση των βασικών οικονομικών, κοινωνικών, πολιτιστικών αίτημάτων του λαού.

'Η συζήτηση έκλεισε μέ δευτερολογίες καί άπαντήσεις των άμνηστών σέ θεατές.